

at han endnu ikke har set, at nogen har povet at sætte Høfdernes Varighed til mere end 35 Aar. Naar han er kommen til det Resultat, at Vestkystkommissionen ikke har turdet sætte Høfdernes Varighed til et længere Aaremaal, tager jeg vist ikke fejl, naar jeg gaar ud fra, at han har faaet denne Opfattelse ved at læse et Par Ord i Vestkysthavnkommissionens Betænkning. Efter at have gjort op, at det vilde være billigere at holde Sejlløbet aabent gennem Kanalen ved at anlægge denne Høfderække paa 28 Høfder end ved at holde Løbet aabent ved en Uddybningsdamper — det paavises her med rene Tal, som jeg dog ikke skal trætte Tinget med — skrives der: „Imod denne Sammenligning kan maaske gøres gældende, at der ogsaa bør beregnes Amortisation af Anlægssummen for Høfdeanlægget. Til Oplysning om dette Forhold er der i afvigte Sommer ved Vandbygningsvæsenets Foranstaltning foretaget en Række Pejlinger af Havbunden saavel uden for den nordre som uden for den søndre Tanges Vestside, og en Sammenligning mellem disse og de i 1874 foretagne Pejlinger udviser, at det ikke er muligt med Bestemthed at paavise nogen regelret Undergravning af den med Høfder beskyttede Kyst, hvorfor man med nogen Grund tør slutte, at en saadan Mulighed — altsaa den Mulighed, at Høfderne ikke ville kunne staa — i ethvert Tilfælde vil være fjerntliggende, og at altsaa den Amortisationsprocent, der maatte indføres i den ovenfor givne Sammenstilling af de økonomiske Forhold kun vilde blive ringe“. Men saa skrives der videre, at selv om man desuagtet vilde beregne Varigheden til 35 Aar og beregne Amortisationen derefter, vil det dog vise sig at være billigere at holde Sejlløbet aabent ved Hjælp af Høfdebygning end udelukkende ved Hjælp af Sandpumpe-skibet. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at det vilde være urigtigt deraf at drage den Slutning, at Havnekommissionen indrømmer, at Høfderne ikke vare mere end 35 Aar. Det er godtgjort, at skønt de Høfder, man endnu ser paa den søndre Tange, ere de første Høfder, der ere byggede, og ikke ere byggede tilnærmelsesvis saa solidt som paa den nordre, staa de dog den Dag i Dag og beskytte Kysten. Det er en Kendsgerning, man ikke kan komme bort fra, og det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) har sikkert Ret i, at naar vi fylde paa og fylde paa af Sten, vil det Tidspunkt sikkert en Gang komme, da det er sunket ned paa den faste Bund,

saa at det bliver staaende, og saa tager Havet det ikke. Det er derfor vistnok fejl at se saaledes paa Forholdet, at man mener det er umuligt at fastholde den Høfdebygning, vi have.

Det er desuden mærkeligt at hæfte sig saa stærkt ved dette. Da vi sidst gik til Høfdebygning, i 1899, havde man kun Erfaringerne fra de daarlige Høfder at støtte os til, men nu, da vi skulle til at bevilge Planen med de 28 Høfder, have vi Erfaringer at holde os til fra de ny Høfder, der ere byggede Nord for Kanalen, og de Erfaringer ere ingenlunde mørke. Hvis man skal dømme efter de Høfder, vi have paa den nordre Tange, maa man nærmest komme til det Resultat, at vi nu ere naaede til at bygge Høfderne af en Konstruktion, som viser sig holdbar og absolut vil kunne staa, saa jeg maa endnu en Gang indtrængende bede det høje Ting om ikke at forkaste Bevillingen til Høfdebygningen, men gaa med ogsaa til denne Bevilling. Det vil være det reneste og klareste Standpunkt for Rigsdagen at indtage. Det er ogsaa mit Haab, at det vil ske, for ihvor ked man end kan være af at give de mange Penge ud, tror jeg dog ikke, der kan blive et Flertal, der vil tage sig det Ansvar paa, som man tager sig paa ved at stryge Bevillingen her, thi det maa man være sig klart bevidst, at det vilde betyde et saa stort Vendepunkt i Vestkystsagen, og at saa maa vi rigtig for Alvor til at tage fat paa Spørgsmaalet om et Havneanlæg paa selve Vestkysten. Thi naar man ser den Materialvandring, der foregaar i Kanalen, er det utænkeligt, at der skal kunne holdes en sejlbare Indsejling aaben, naar vi ikke faa Tangen beskyttet med Høfder.

Der bliver ganske vist sagt af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), at til Trods for, at vi nu i en saa lang Aarrække have beskyttet Kysten med Høfder, vare Forholdene dog saaledes, at efter enhver stor Stormflod, som baade den i 1895 og den nu i Julen, er Havet gaaet over den nordlige Tange i hele dens Længde og har skyllet Digerne væk. Det er meget rigtigt; det har det gjort. Men hvad er Grunden? Grunden er den, at Tangen ikke er beskyttet ved Høfder. Det samme ærede Medlem sagde ganske vist senere, i Gaar var det vist, at det var ikke Høfderne, der skulde beskytte mod Oversvømmelse, men det var Digerne, og deri kan han ganske vist have Ret. Men det er Høfderne, der skulde beskytte Digerne, og